

◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תקפה אחד בפנינו מהו?	בעי רבי זורא:										▲	
היכי דמי?											▲	
אי דשתיק											!	
אודויי אודי ליה											⚡	
ואי דקא צווח											!	
מאי הוה ליה למעבד?											⚡	
לא צריכא, דשתיק מעיקרא והדר צווח, מאי? מדאשתיק - אודויי אודי ליה, או דלמא: כיון דקא צווח השתא - איגלאי מילתא דהאי דשתיק מעיקרא סבר: הא קא חזו ליה רבנן.											!	
במה דברים אמורים - ששניהם אדוקין בה, אבל היתה טלית יוצאת מתחת ידו של אחד מהן - המוציא מחבירו עליו הראיה.	אמר רב נחמן, תא שמע:										■	⚡
היכי דמי?											▲	⚡
אי נימא כדקתני											!	⚡
פשיטא											⚡	⚡
אלא - שתקפה אחד בפנינו.											!	⚡
לא, הכא במאי עסקינן - כגון דאתו לקמן כדתפיסו לה תרווייהו, ואמרינן להו: זילו פלוגו. ונפקו, והדר אתו כי תפיס לה חד מינייהו. האי אמר: אודויי אודי לי, והאי אמר: בדמי אגרתי ניהליה. - דאמרינן ליה: עד השתא חשדת ליה בגולן, והשתא מוגרת ליה בלא סהדי?											!	
ואיבעית אימא - כדקתני, דאתו לקמן כי תפיס לה חד מינייהו, ואידך מסרך בה סרוכי.											!	
דאמר ממון המוטל בספק חולקין בלא שבועה	ואפילו לסומכוס דאמר:										!	
דסרכא לאו כלום היא.	מודה סומכוס:										!	
אם תמצי לומר תקפה אחד בפנינו מוציאין אותה מידו - הקדישה אינה מקודשת.											■	
אם תמצי לומר תקפה אחד בפנינו אין מוציאין אותה מידו - הקדישה בלא תקפה מהו? כיון דאמר מר: אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט דמי - כמאן דתקפה דמי, או דלמא השתא מיהא הא לא תקפה, וכתוב (ויקרא כ"ז) ואיש כי יקדיש את ביתו קדש וגו' מה ביתו ברשותו - אף כל ברשותו, לאפוקי האי דלא ברשותו.											▲	
דהיא מסותא דהוה מנצו עלה בי תרי, האי אמר: דידי הוא, והאי אמר: דידי הוא. קם חד מינייהו אקדשה. פרשי מינה רב חנניה ורב אושעיא וכולהו רבנן. ואמר ליה רב אושעיא לרבה: כי אזלת קמיה דרב חסדא לכפרי בעי מיניה. כי אתא לסורא,	תא שמע:										■	!
מתניתין היא:	אמר ליה רב המנוא:										⚡	
ספק בכורות, אחד בכור אדם ואחד בכור בהמה, בין טהורים בין טמאים - המוציא מחבירו עליו הראיה.	[תנן]										■	⚡
אסורים בגיזה ובעבודה.	ותני עלה:										■	⚡
והא הכא, דאמר: תקפו כהן - אין מוציאין אותו מידו, דקתני: המוציא מחבירו עליו הראיה, וכי לא תקפו - אסורין בגיזה ובעבודה.											⚡	
קדושת בכור קאמרת - לעולם אימא לך תקפו כהן מוציאין אותו מידו, ואפילו הכי אסורים בגיזה ובעבודה - דקדושה הבאה מאליה שאני.	אמר ליה רבה:										!	
תניא דמסייע לך,	רב חנניה לרבה:										■	
הספיקות נכנסין לדיר להתעשר.	[תניא]										■	■
ואי סלקא דעתך תקפו כהן אין מוציאין אותו מידו, אמאי נכנסין לדיר? נמצא זה פוטר ממונו בממונו של כהן											■	
אי משום הא לא תסייעיה למר. הכא במאי עסקינן - כגון דלית ליה אלא תשעה והוא, דמה נפשך, אי בר חיובא הוא - שפיר קא מעשר, אי לאו בר חיובא הוא - תשעה לאו בר עשורי נינהו.	אמר ליה אביי:										⚡	

◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
לאו מילתא היא דאמרי, דספיקא לאו בר עשורי היא	הדר אמר אביי:	!									
קפיץ אחד מן המנויין לתוכן - כולן פטורין.	דתנן:	!									
ואי סלקא דעתך ספיקא בעי עשורי, לעשר ממה נפשך דאי בר חיובא הוא - שפיר מעשר, ואי לאו בר חיובא הוא - נפטר במנין הראוי.		!									
מנין הראוי פוטר	דאמר רבא:	!									
אלא מאי אית לך למימר - עשירי ודאי אמר רחמנא ולא עשירי ספק, הכא נמי - עשירי ודאי אמר רחמנא ולא עשירי ספק.		!									
מאי ספיקות?	רב אחא מדפתי לרבינא:	^									
אילימא ספק בכורות		!									
(ויקרא כ"ז) יהיה קדש אמר רחמנא, ולא שכבר קדוש.		⚡									
אלא: ספק פדיון פטר חמור, וכדרב נחמן.		!									
ישראל שיש לו עשרה ספק פטרי חמור בתוך ביתו - מפריש עליהן עשרה שיין, ומעשרן, והן שלו.	דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:	!	■								
מאי הוי עלה דמסותא?				^							
הוה עובדא בי רב חסדא, ורב חסדא בי רב הונא, ופשטה מהא	תא שמע, דאמר רבי חייא בר אבין:			!							
כל ממון שאין יכול להוציאו בדיינין, הקדישו - אינו קדוש.	דאמר רב נחמן:		■	!							
הא יכול להוציאו בדיינין - הקדישו קדוש, אף על גב דלא אפקיה?				!							
גזל ולא נתייאשו הבעלים - שניהם אינם יכולין להקדישו, זה - לפי שאינה שלו, וזה - לפי שאינה ברשותו.	והאמר רבי יוחנן:		■	⚡							
מי סברת במסותא מטלטלין עסקינן? - במסותא מקרקעי עסקינן, דכי יכול להוציאה בדיינין - ברשותיה קיימא.				!							
שנים אדוקים בטלית - זה נוטל עד מקום שידו מגעת, וזה נוטל עד מקום שידו מגעת, והשאר חולקין בשוה.	תני רב תחליפא בר מערבא קמיה דרבי אבהו:									■	
ובשבועה.	מחוי ליה רבי אבהו:									■	
אלא מתניתין, דקתני דפלגי בהדדי, ולא קתני זה נוטל עד מקום שידו מגעת, היכי משכחת לה?										⚡	
דתפיסי בכרכשתא.	רב פפא:									!	
שמע מינה, האי סודרא, כיון דתפיס ביה שלש על שלש - קרינן ביה (רות ד') ונתן לרעהו, דכמאן דפסיק דמי וקני.	רב משרשיא:										■
ומאי שנא מדרב חסדא?										⚡	
גט בידה ומשיחה בידו, אם יכול לנתקו ולהביאו אצלו - אינה מגורשת, ואם לאו - מגורשת	דאמר רב חסדא:									■	⚡
התם - כריתות בעינן, וליכא. הכא - נתינה בעינן, והא איכא.										!	
אם היתה טלית מוזהבת - חולקין.	רבא:										■
פשיטא											⚡
לא צריכא, דקאי דהבא בי מצעי.											!
הא נמי פשיטא											?
לא צריכא, דמיקרב לגבי דחד. מהו דתימא, דאמר ליה: פלוג הכי. קא משמע לן, דאמר ליה: מאי חזית דפלגת הכי? פלוג הכי.											!

◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שנים אדוקין בשטר, מלוה אומר: שלי הוא, ונפל ממני, ומצאתיו. ולוה אומר: שלך הוא, ופרעתיו לך. יתקיים השטר בחותמיו, דברי רבי. יחלוקו.	תנו רבנן: [רבי]									◆	■	ז.
נפל ליד דיין - לא יוציאו עולמית.	רבי שמעון בן גמליאל:									◆	■	ז.
הרי הוא בחזקתו.	[חכמים]									◆	■	ז.
יתקיים השטר בחותמיו.	רבי יוסי:									◆	■	ז.
וגבי ליה מלוה כוליה? ולית ליה מתניתין שנים אוחזין כו'?	אמר רב:										■	ז. <
במקוים - דברי הכל יחלוקו, כי פליגי - בשאינו מקוים.	רבא אמר רב נחמן:									!		ז.
מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו, ואי מקיים ליה - פליגי, ואי לא מקיים ליה - לא פליגי. מאי טעמא - חספא בעלמא הוא, מאן קא משוי ליה להאי שטרא - ליה, הא קאמר דפריע.	רבי סבר:									◆	■	ז.
מודה בשטר שכתבו אין צריך לקיימו, ואף על גב דלא מקיים ליה - יחלוקו.	רבי שמעון בן גמליאל סבר:									◆	■	ז.
נפל ליד דיין לא יוציאו עולמית	[חכמים]										■	ז. <
מאי שנא ליד דיין?										?		ז.
הכי קאמר: ואחר שמצא שטר שנפל ליד דיין, והיכי דמי - דכתב ביה הנפק, לא יוציאו עולמית. ולא מיבעיא לא כתב ביה הנפק, דאיכא למימר כתב ללות ולא ליה. אלא אפילו כתב ביה הנפק, דמקוים - לא יחזיר, דחיישינן לפירעון.	רבא: [חכמים]									◆	■	ז.
הרי הוא בחזקתו, ולא חיישינן לפירעון.	רבי יוסי:									◆	■	ז.
ולא חייש רבי יוסי לפירעון?										?		ז.
מצא שטר כתובה בשוק, בזמן שהבעל מודה - יחזיר לאשה, אין הבעל מודה - לא יחזיר לא לזה ולא לזה.	והתניא: [חכמים]									◆	■	ז.
עודה תחת בעלה - יחזיר לאשה, נתארמלה או נתגרשה - לא יחזיר לא לזה ולא לזה.	רבי יוסי									◆	■	ז.
איפוך										!		ז.
נפל ליד דיין לא יוציאו עולמית - דברי רבי יוסי,	[רבי יוסי]									◆	■	ז.
הרי הוא בחזקתו.	חכמים:									◆	■	ז.
אי הכי קשיא דרבנן אדרבנן										?		ז.
שטר כתובה כולה רבי יוסי, וחסורי מחסרה והכי קתני: אין הבעל מודה - לא יחזיר לא לזה ולא לזה, במה דברים אמורים - שנתארמלה או שנתגרשה, אבל עודה תחת בעלה - יחזיר לאשה, שרבי יוסי אומר: עודה תחת בעלה יחזיר לאשה, נתארמלה או שנתגרשה - לא יחזיר לא לזה ולא לזה.										!		ז.
לעולם לא תיפוך, רבי יוסי לדבריהם דרבנן קאמר להו: לדידי - אפילו נתארמלה או נתגרשה נמי לא חיישינן לפירעון, לדידכו - אודו לי מיהת בעודה תחת בעלה דיחזיר לאשה, דלאו בת פירעון היא, ואמרו ליה רבנן: אימור צררי אתפסה.	רב פפא:									!		ז.
לעולם איפוך קמייתא. וטעמא דרבנן הכא - משום דחיישינן לשתי כתובות. ורבי יוסי לשתי כתובות לא חייש.	רבינא:									!		ז.
מחלוקת בששניהם אדוקים בטופס ושניהם בתורף, אבל אחד אדוק בטופס ואחד בתורף - זה נוטל טופס וזה נוטל תורף.	רבי אלעזר:									◆	■	ז.
לעולם חולקין, ואפילו אחד אדוק בטופס ואחד בתורף.	רבי יוחנן:									◆	■	ז.
זה נוטל עד מקום שידו מגעת	והתניא:									■	?	ז.
לא צריכא, דקאי תורף בי מצעי.										!		ז.
אי הכי, מאי למימרא?										?		ז.

◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
לא צריכא, דמקרב לגבי דחד. מהו דתימא, אמר ליה: פלוג הכי, קא משמע לן, דאמר ליה: מאי חזית דפלגת הכי? פלוג הכי.															ז:
לרבי אלעזר, דאמר זה נוטל - טופס זה נוטל תורף, למה ליה? וכי לצור על פי צלוחיתו הוא צריך?	רב אחא מדפתי לרבינא:														ז:
לדמי. דאמר הכי: שטרא דאית ביה זמן כמה שוי, ודלית ביה זמן כמה שוי? בשטרא דאית ביה זמן - גבי ממשעבדי, ואידך לא גבי ממשעבדי, יהיב ליה היאך דביני ביני.	אמר ליה: [רבינא]														ז:
ויחלוקו נמי דאמרן - לדמי.															ז:
דאי לא תימא הכי, שנים אוחזין בטלית, הכי נמי דפלגי? הא אפסדוה.															ז:
הא לא קשיא דחזיא לקטנים.															ז:
אם היתה טלית מוזהבת חולקין, הכי נמי דפלגי לה? הא אפסדוה.	והא דאמר רבא:														ת.
הא לא קשיא, דחזיא לבני מלכים.															ת.
היו שנים רוכבין על גבי בהמה וכו', הכי נמי דפלגי לה? הא אפסדוה.	והא דתנן:														ת.
בשלמא טהורה - חזיא לבשר, אלא טמאה - הא אפסדוה.															ת.
אלא - לדמי, הכא נמי - לדמי.															ת.
זאת אומרת: המגביה מציאה לחבירו - קנה חבירו. דאי סלקא דעתך לא קנה חבירו - תיעשה זו כמי שמונחת על גבי קרקע וזו כמי שמונחת על גבי קרקע, ולא יקנה לא זה ולא זה, אלא לאו שמע מינה: המגביה מציאה לחבירו - קנה חבירו.	רמי בר חמא:														ת.
לעולם אימא לך: המגביה מציאה לחבירו - לא קנה חבירו, והכא היינו טעמא - מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה. תדע, שאילו אמר לשלוחו צא וגנוב לי, וגנוב - פטור. ושותפין שגנבו - חייבין. מאי טעמא - לאו משום דאמרין מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה? שמע מינה.	רבא:														ת.
השתא דאמרת אמרינן מגו, חרש ופקח שהגביהו מציאה, מתוך שקנה חרש - קנה פקח.	רבא:														ת.
בשלמא חרש קנה - דקא מגבה ליה בן דעת, אלא פקח במאי קנה?															ת.
אלא אימא: חרש - קנה, פקח - לא קנה. ומאי מגו? מגו דשני חרשין בעלמא קנו - האי נמי קני.															ת.
האי מאי? אם תמצא לומר המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו - הני מילי היכא דקא מגבה ליה אדעתא דחבריה, האי - אדעתא דידיה קא מגבה ליה, איהו לא קני, לאחרני מקני?															ת.
אלא אימא: מתוך שלא קנה פקח לא קנה חרש.															ת.
וכי תימא: מאי שנא משני חרשין דעלמא															ת.
התם תקינו להו רבנן דלא אתי לאנצויי, הכא - מימר אמר: פקח לא קני, אנא אקני?															ת.
דיוקיה דרמי בר חמא מהיכא?	רב אחא בריה דרב אדא לרב אשי:														ת.
אי נימא מרישא שנים אוחזין בטלית															ת.
התם האי קאמר כולה שלי ואנא אגבהתה כולה, והאי אמר כולה שלי ואנא אגבהתה כולה.															ת.
זה אומר כולה שלי וזה אומר כולה שלי	אלא מהא דקתני:														ת.
הא תו למה לי? אלא ממשנה יתירה שמע מינה: המגביה מציאה לחבירו - קנה חבירו.															ת.
והא אוקימנא רישא במציאה וסיפא במקח וממכר															ת.
זה אומר כולה שלי וזה אומר חציה שלי	אלא מסיפא:														ת.
הא תו למה לי? אלא ממשנה יתירה שמע מינה: המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו.															ת.
וממאי דבמציאה? דלמא במקח וממכר															ת.
וכי תימא: אי במקח וממכר - מאי למימרא?															ת.

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-
מקרא- <u>key</u> :	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: האי דקאמר חציה שלי להוי כמשיב אבידה, וליפטר, קמשמע לן דהאי איערומי קא מערים. סבר: אי אמינא כולה שלי - בעינא אשתבועי, אימא הכי דאהוי כמשיב אבידה, ואיפטר.											ז	ת.
היו שנים רוכבין על גבי בהמה.	אלא מהא:										!	ת.
הא תו למה לי? אלא ממשנה יתירה שמע מינה: המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו.											!	ת.
ודלמא הא קמשמע לן: דרוכב נמי קני											ז	ת.
בזמן שהן מודין או שיש להן עדים - חולקין בלא שבועה.	אלא מסיפא:										!	ת.
במאי?											^	ת.
אי במקח וממכר											!	ת.
צריכא למימר?											ז	ת.
אלא לאו - במציאה, ושמע מינה: המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו.											!	ת.
מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה.	ורבא אמר לך:										ז	ת.
היו שנים רוכבין.												<
שמעית מיניה דמר שמואל תרתי, רכוב ומנהיג - חד קני וחד לא קני, ולא ידענא הי מינייהו.	רב יוסף, אמר לי רב יהודה:											■
היכי דמי?												^
אילימא רכוב לחודיה ומנהיג לחודיה												!
מנהיג לחודיה מי איכא מאן דאמר לא קני?												ז
אלא אי איכא למימר דלא קני - רכוב הוא דאיכא למימר.												!
אלא, רכוב במקום מנהיג איבעיא ליה, מאי? רכוב עדיף - דהא תפיס בה, או דלמא מנהיג עדיף - דאזלא מחמתיה.												^
רב יוסף, אמר לי רב יהודה:												!
המנהיג סופג את הארבעים, והיושב בקרון סופג את הארבעים	דתנן: [חכמים]											!
פותר את היושב בקרון.	רבי מאיר:											!
וחכמים פותרין את היושב בקרון	ומדאפיך שמואל ותני:											!
שמע מינה: רכוב לחודיה לא קני, וכל שכן רכוב במקום מנהיג.												!
הא זמנין סגי אין אמרת לן נחזי אנן, ולא אמרת לן משמיה דרב יהודה												ז
אברא	אמר ליה: [רב יוסף]											!
ודכרנן נמי דאמרי ליה: היכי פשיט מר רכוב מיושב - יושב לא תפיס במוסירה, רכוב - תפיס במוסירה	[רב יוסף]											ז
מוסירה לא קני.	ואמר לי: [רב יהודה] רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											!
היכי פשיט מר רכוב מיושב? יושב - לא תפיס במוסירה, רכוב - תפיס במוסירה.	איכא דאמרי אמר ליה אביי לרב יוסף:											ז
מוסירה לא קני.	אמר ליה: [רב יוסף] הכי תנא אידי:											!
מוסירה, מחבירו - קנה, במציאה ובנכסי הגר - לא קני.	אתמר נמי, אמר רבי חלבו אמר רב הונא:											■
מאי לשון מוסירה?												^
אידי אסברא לי - כאדם המוסר דבר לחבירו. בשלמא מחבירו קני - דקא מסר ליה חבריה, אלא במציאה ובנכסי הגר - מאן קא מסר ליה דליקני?	רבא:											!

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
היו שנים רוכבין על גבי בהמה וכו' מני?	מיתבי:						⚡						ת
איליא רבי מאיר							^						ת
השתא יושב קני, רכוב מיבעי?							!						ת
אלא לאו - רבנן							⚡						ת
ושמע מינה: רכוב קני							⚡						ת
הכא במאי עסקינן - במנהיג ברגליו.							!						ת
אי הכי היינו מנהיג							⚡						ת
תרי גווני מנהיג. מהו דתימא: רכוב עדיף - דהא מנהיג ותפיס בה, קא משמע לן.							!						ת
שנים שהיו מושכין בגמל ומנהיגין בחמור, או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג, במדה זאת קנו. לעולם לא קנה עד שתהא משיכה בגמל והנהגה בחמור.	תא שמע: [ת"ק]						♦						ת
או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג.	רבי יהודה:						♦						ט
מושך ומנהיג - אין, אבל רכוב - לא	קתני מיהת:						■						ט
הוא הדין דאפילו רכוב, והא דקתני מושך ומנהיג - לאפוקי מדרבי יהודה, דאמר עד שתהא משיכה בגמל והנהגה בחמור, קמשמע לן דאפילו איפכא נמי קני.							!						ט
אי הכי ליערביניהו ולתנייהו: שנים שהיו מושכין ומנהיגין בין בגמל בין בחמור							⚡						ט
איכא חד צד דלא קני, איכא דאמרי משיכה בחמור, ואיכא דאמרי הנהגה בגמל.							!						ט
במדה זו קנה	ואית דמותיב מסיפא:						■						ט
במדה זו למעוטי מאי							^						ט
לאו למעוטי רכוב?							⚡						ט
לא, למעוטי איפכא.							!						ט
אי הכי היינו רבי יהודה							⚡						ט
איכא בינייהו צד אחד דלא קנה, אית דאמרי משיכה בחמור, ואיכא דאמרי הנהגה בגמל.							!						ט
אחד רכוב חמור ואחד תפוס במוסירה - זה קנה חמור וזה קנה מוסירה.	תא שמע:						■						ט
שמע מינה: רכוב קני							⚡						ט
הכא נמי במנהיג ברגליו.							!						ט
אי הכי נקני נמי רכוב במוסירה							⚡						ט
אימא: זה קנה חמור וחצי מוסירה, וזה קנה חצי מוסירה.							■						ט
בשלמא רכוב קני - דקמגבה ליה בן דעת, אלא תפוס במוסירה במאי קני?							⚡						ט
אימא: זה קנה חמור וכוליה מוסירה, וזה קני מה שתפוס בידו.							■						ט
האי מאי? אם תימצי לומר המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו - הני מילי היכא דקא מגבה ליה אדעתא דחבריה, האי - אדעתא דידיה קא מגבה ליה, איהו לא קני - לאחרניי מקני?							⚡						ט
זה קנה חמור ובית פגיה, וזה קנה מה שתפוס בידו, והשאר לא קנה לא זה ולא זה.	רב אשי:						!						ט
לעולם כדקתני, הואיל ויכול לנתק ולהביאה אצלו.	רבי אבהו:						!						ט
והא דרבי אבהו ברותא היא. דאי לא תימא הכי - טלית שהיא מונחת חציה על גבי קרקע וחציה על גבי עמוד, ובא אחד והגביה חציה מעל גבי קרקע, ובא אחר והגביה חציה מעל גבי עמוד, הכי נמי דקמא קני ובתרא לא קני, הואיל ויכול לנתק ולהביא אצלו?							⚡						ט

מזמרה-statement ? challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ ■ ראיה-proof	◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator									
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אלא, הא דרבי אבהו ברותא היא.										■	ט.
רכוב בשדה ומנהיג בעיר - קנה	תא שמע, רבי אליעזר:									⚡	ט.
הכא נמי מנהיג ברגליו.										!	ט.
אי הכי היינו מנהיג										⚡	ט.
תרי גווני מנהיג.										!	ט.
אי הכי רכוב בעיר מאי טעמא לא קני?										⚡	ט.
לפי שאין דרכן של בני אדם לרכוב בעיר.	רב כהנא:									!	ט.
אלא מעתה, הגביה ארנקי בשבת, שאין דרכן של בני אדם להגביה ארנקי בשבת - הכי נמי דלא קני? אלא מאי דעבד עבד - וקני, הכא נמי, מאי דעבד עבד - וקני.	רב אשי לרב כהנא:									⚡	ט.
אלא במקח וממכר עסקינן, דאמר ליה: קני כדרך שבני אדם קונין.										!	ט.
ואי רשות הרבים הוא - קני, ואי אדם חשוב הוא - קני, ואי אשה היא - קניא. ואי איניש זילא הוא - קני.										■	ט:
האומר לחבירו משוך בהמה זו לקנות כלים שעליה מהו?	בעי רבי אלעזר:									^	ט:
לקנות? מי אמר ליה קני?										⚡	ט:
אלא: משוך בהמה זו וקני כלים שעליה, מהו? מי מהניא משיכה דבהמה לאקנויי כלים, או לא?										^	ט:
אי אמר ליה קני בהמה וקני כלים מי קני כלים? חצר מהלכת היא, וחצר מהלכת לא קנה.	רבא:									⚡	ט:
וכי תימא כשעמדה										!	ט:
והא כל שאילו מהלך לא קנה - עומד ויושב לא קנה.										⚡	ט:
והלכתא - בכפותה.										!	ט:
אלא מעתה היה מהלך בספינה וקפצו דגים ונפלו לתוך הספינה, הכי נמי דחצר מהלכת היא ולא קני?	רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע לרבא:									⚡	ט:
ספינה מינח נייחא, ומיא הוא דקא ממטו לה.	אמר ליה: [רבא]									!	ט:
אלא מעתה, היתה מהלכת ברשות הרבים וזרק לה גט לתוך חיקה או לתוך קלתה, הכא נמי דלא מגרשה?	רבינא לרב אשי:									⚡	ט:
קלתה מינח נייחא, ואייה דקא מסגיא מתותה.	אמר ליה: [רב אשי]									!	ט:
היה רוכב על גבי בהמה וראה את המציאה, ואמר לחבירו תנה לי, נטלה ואמר אני זכיתי בה - זכה בה.										■	ט:
אם משנתנה לו אמר אני זכיתי בה תחלה - לא אמר כלום.										■	ט:
מי שליקט את הפאה, ואמר הרי זו לפלוני עני, רבי אליעזר אומר: זכה לו	תנן התם: [רבי אליעזר]									◆	ט:
יתננה לעני הנמצא ראשון.	הכמים:									◆	ט:
מחלוקת מעשיר לעני	עולא אמר רבי יהושע בן לוי:									■	ט:
מגו דאי בעי מפקר נכסיה והוי עני, וחזי ליה - השתא נמי חזי ליה, ומגו דזכי לנפשיה - זכי נמי לחבריה.	דרבי אליעזר סבר:									◆	ט:
חד מגו - אמרינן, תרי מגו - לא אמרינן.	ורבנן סברי:									◆	ט:
אבל מעני לעני - דברי הכל זכה לו, דמגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה.	[דברי הכל]									■	ט:
ולימא מר מעני לעני מחלוקת, דהא מציאה הכל עניים אצלה	רב נחמן לעולא:									⚡	ט:
היה רוכב על גבי בהמה וראה את המציאה, ואמר לחבירו תנה לי נטלה ואמר אני זכיתי בה - זכה בה.	ותנן:									⚡	ט:
אי אמרת בשלמא מעני לעני מחלוקת - מתניתין מני - רבנן היא, אלא אי אמרת בעשיר ועני מחלוקת, אבל מעני לעני דברי הכל זכה לו - הא מני? לא רבנן ולא רבי אליעזר										⚡	ט:
מתניתין דאמר תחילה.	אמר ליה: [עולא]									!	י.

מזמרה-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה	disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת story-מעשה
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	י	י	י
הכי נמי מסתברא													
אם משנתנה לו אמר: אני זכיתי בה תחילה - לא אמר כלום.	דקתני סיפא:												
תחילה בסיפא למה ל? פשיטא, אף על גב דלא אמר תחילה - תחילה קאמר אלא לאו, הא קא משמע לן: רישא דאמר תחילה.													
ואידך													
תנא סיפא לגלויי ארישא, סיפא דאמר תחילה, רישא דלא אמר תחילה.	[רב נחמן]												
המגביה מציאה לחבירו - לא קנה חבירו. מאי טעמא - הוי תופס לבעל חוב במקום שחב לאחרים, והתופס לבעל חוב במקום שחב לאחרים - לא קנה.	רב נחמן ורב חסדא דאמר תרויהו:												
מציאת פועל - לעצמו. במה דברים אמורים - בזמן שאמר לו בעל הבית נכש עמי היום, עדור עמי היום. אבל אמר לו: עשה עמי מלאכה היום מציאתו של בעל הבית הוא	איתיביה רבא לרב נחמן:												
שאני פועל דידו כיד בעל הבית הוא.	אמר ליה: [רב נחמן]												
פועל יכול לחזור בו אפילו בחצי היום	והאמר רב:												
כל כמה דלא הדר ביה - כיד בעל הבית הוא, כי הדר ביה - טעמא אחרינא הוא, דכתיב (ויקרא כ"ה) כי לי בני ישראל עבדים - עבדי הם, ולא עבדים לעבדים.	אמר ליה: [רב נחמן]												
המגביה מציאה לחבירו - קנה חבירו, ואם תאמר משנתניו - דאמר תנה לי, ולא אמר זכה לי.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:												
ראה את המציאה ונפל עליה, ובא אחר והחזיק בה - זה שהחזיק בה זכה בה.													
ארבע אמות של אדם קונות לו בכל מקום. מאי טעמא תקינו רבנן - דלא ליתי לאנצויי.	ריש לקיש משום אבא כהן ברדלא:												
מותיב רבי חייא בר יוסף פיאה	אביי:												
מותיב רבי יעקב בר אידי נזיקין.	רבא:												
נטל מקצת פיאה וזרק על השאר - אין לו בה כלום, נפל לו עליה, פרס טליתו עליה - מעבירין אותו הימנה, וכן בעומר שכחה.	אביי: מותיב רבי חייא בר יוסף פיאה:												
ואי אמרת ארבע אמות של אדם קונות לו בכל מקום, נקנו ליה ארבע אמות דידיה													
הכא במאי עסקינן - דלא אמר אקני.													
ואי תקון רבנן, כי לא אמר מאי הוי?													
כיון דנפל - גלי דעתיה דבנפילה ניהא ליה דנקני, בארבע אמות לא ניהא ליה דנקני.													
כי תקינו ליה רבנן ארבע אמות - בעלמא, בשדה דבעל הבית - לא תקינו ליה רבנן. ואף על גב דזכה ליה רחמנא בגוה, כי זכה ליה רחמנא - להלוכי בה ולנקוטי פיאה, למיהוי חצירו לא זכה ליה רחמנא.	רב פפא:												
ראה את המציאה ונפל לו עליה, ובא אחר והחזיק בה - זה שהחזיק בה זכה בה.	רבא, מותיב רבי יעקב בר אידי נזיקין:												
ואי אמרת ארבע אמות של אדם קונות לו בכל מקום, נקנו ליה ארבע אמות דידיה													
הכא במאי עסקינן - דלא אמר אקני.													
ואי תקון רבנן, כי לא אמר מאי הוי?													
כיון דנפל עליה - גלי דעתיה דבנפילה ניהא ליה דנקני, בארבע אמות לא ניהא ליה דנקני.													
כי תקינו רבנן - בסמטא, דלא דחקי רבים, ברשות הרבים דקא דחקי רבים - לא תקינו רבנן.	רב ששת:												
והא בכל מקום קאמר													
כל מקום לאתויי צידי רשות הרבים.													
קטנה אין לה חצר, ואין לה ארבע אמות.	ואמר ריש לקיש משום אבא כהן ברדלא:												
יש לה חצר ויש לה ארבע אמות.	רבי יוחנן משום רבי ינאי:												

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
במאי קמיפלגי?												
חצר משום ידה איתרבא, כי היכי דאית לה יד - חצר נמי אית לה.	מר סבר: [רבי יוחנן]									!		◇
חצר משום שליחות איתרבא, וכי היכי דשליחות לית לה - חצר נמי לית לה.	ומר סבר: [ריש לקיש]									!		◇
מי איכא מאן דאמר חצר משום שליחות איתרבא?										?		
(שמות כ"ב) בידו - אין לי אלא ידו, גגו חצירו וקרפיפו מנין? תלמוד לומר (שמות כ"ב) המצא תמצא - מכל מקום.	והתניא:									?		◇
ואי סלקא דעתך חצר משום שליחות איתרבא אם כן מצינו שליח לדבר עבירה										?		◇
אין שליח לדבר עבירה	וקיימא לן:									?		
היכא אמרינן דאין שליח לדבר עבירה - היכא דשליח בר חיובא הוא, אבל בחצר דלאו בר חיובא הוא - מיחייב שולחו.	רבינא:									!		◇
אלא מעתה, האומר לאשה ועבד צאו גנבו לי דלאו בני חיובא נינהו הכי נמי דמיחייב שולחו?										?		◇
אמרת: אשה ועבד בני חיובא נינהו, והשתא מיהא לית להו לשלומי.										!		◇
נתגרשה האשה, נשתחרר העבד - הייבין לשלם.	דתנן:									!		
היכא אמרינן אין שליח לדבר עבירה - היכא דאי בעי עביד, ואי בעי לא עביד. אבל חצר, דבעל כרחיה מותיב בה - מיחייב שולחו.	רב סמא:									!		◇
מאי בנייהו?										?		
איכא בנייהו כהן דאמר ליה לישראל צא וקדש לי אשה גרושה. אי נמי, איש דאמר לה לאשה: אקפי לי קטן.										!		◇
להך לישנא דאמר כל היכא דאי בעי עביד, אי בעי לא עביד - לא מיחייב שולחו, הכא נמי אי בעי עביד אי בעי לא עביד - לא מיחייב שולחו.										!		
להך לישנא דאמרת כל היכא דשליח לאו בר חיובא - מיחייב שולחו, הני נמי כיון דלאו בני חיובא נינהו - מיחייב שולחו.										!		
ומי איכא למאן דאמר חצר לאו משום ידה איתרבא?										?		
ידה - אין לי אלא ידה, גגה חצירה וקרפיפה מנין? תלמוד לומר ונתן - מכל מקום.	והתניא:									?		◇
לענין גט - כולי עלמא לא פליגי דחצר משום ידה איתרבא, כי פליגי - לענין מציאה.										!		◇
ילפינן מציאה מגט	מר סבר: [רבי יוחנן]									!		◇
לא ילפינן מציאה מגט.	ומר סבר: [ריש לקיש]									!		◇
ואיבעית אימא: בקטנה כולי עלמא לא פליגי דילפינן מציאה מגט, והכא בקטן קא מיפלגי.										!		◇
ילפינן קטן מקטנה	מר סבר: [רבי יוחנן]									!		◇
לא ילפינן קטן מקטנה.	ומר סבר: [ריש לקיש]									!		◇
ואיבעית אימא: מר אמר חדא, ומר אמר חדא, ולא פליגי.										!		◇
ראה אותן רצין אחר מציאה, אחר צבי שבור, אחר גזלות שלא פרחו, ואמר: זכתה לי שדי - זכתה לו.												■
היה צבי רץ כדרכו, או שהיו גזלות מפריחין, ואמר זכתה לי שדי - לא אמר כלום.												■
והוא שעומד בצד שדהו.	רב יהודה אמר שמואל:											◇
ותקני ליה שדהו												?
חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו	דאמר רבי יוסי ברבי חנינא:											◇
הני מילי בחצר המשתמרת, אבל חצר שאינה משתמרת, אי עומד בצד שדהו - אין, אי לא - לא.										!		◇

מזמרה-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator										
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
ומנא תימרא דחצר שאינה משתמרת, אי עומד בצד שדהו - אין, אי לא - לא												יא
היה עומד בעיר ואומר יודע אני שעומר שיש לי בשדה פועלים שכחוהו, לא יהא שכחה, יכול לא יהא שכחה - תלמוד לומר (דברים כ"ד) ושכחת עמר בשדה בשדה ושכחת, ולא בעיר.	דתניא:											יא
הא גופא קשיא: אמרת יכול לא יהא שכחה - אלמא הוי שכחה, ונסיב לה תלמודא בשדה ושכחת ולא בעיר, אלמא לא הוי שכחה.												יא
אלא לאו הכי קאמר: בשדה, שכוח מעיקרו - הוי שכחה, זכור ולבסוף שכוח - אין שכחה. מאי טעמא, דכיון דקאי גבה - הויא ליה חצרו, וזכתה ליה. אבל בעיר, אפילו זכור ולבסוף שכוח - הויא שכחה. מאי טעמא - דליתיה גביה דלזכי ליה.												יא
ממא? דלמא גזירת הכתוב היא, דבשדה נהוי שכחה ובעיר לא נהוי שכחה.												יא
אמר קרא (דברים כ"ד) לא תשוב לקחתו - לרבות שכחת העיר.												יא
האי מיבעי ליה ללאן												יא
אם כן נימא קרא לא תקחנו, מאי לא תשוב - לרבות שכחת העיר.												יא
ואכתי, מיבעי ליה לכדתנן:												יא
שלפניו - אין שכחה, שלאחריו - יש שכחה, שהוא בבל תשוב. זה הכלל: כל שהוא בבל תשוב - שכחה, כל שאינו בבל תשוב - אינו שכחה.	[תנן]											יא
אמר קרא (דברים כ"ד) יהיה - לרבות שכחת העיר.	רב אשי:											יא
והוא שעומד בצד שדהו.	וכן אמר עולא:											יא
והוא שעומד בצד שדהו.	וכן אמר רבה בר בר חנה:											יא
מעשה ברבן גמליאל וזקנים שהיו באים בספינה, אמר רבן גמליאל: עישור שאני עתיד למוד נתון ליהושע, ומקומו מושכר לו. ועישור אחר שאני עתיד למוד נתון לעקיבא בן יוסף, כדי שיזכה בו לעניים, ומקומו מושכר לו.	איתיביה רבי אבא לעולא:											יא
וכי רבי יהושע ורבי עקיבא בצד שדהו של רבן גמליאל היו עומדין?												יא
דמי האי מרבנן כדלא גמרי אינשי שמעתא.	אמר ליה: [עולא]											יא
הכי אמר עולא, והכי אותביתיה.	כי אתא לסורא אמר להו: [רבי אבא]											יא
רבן גמליאל מטלטלי אגב מקרקעי הקנה להם.	אמר ליה ההוא מרבנן:											יא
רבי זירא - קבלה	[רבי זירא]											יא
רבי אבא - לא קבלה.	[רבי אבא]											יא
שפיר עביד דלא קבלה, וכי לא היה להם סודר לקנות ממנו בחליפין? אלא - טובת הנאה אינה ממון לקנות ממנו בחליפין, הכא נמי - טובת הנאה אינה ממון לקנות על גבי קרקע.	רבא:											יא
ולא היא, מתנות כהונה - נתינה כתיבא בהו, חליפין - דרך מקח וממכר הוא. מטלטלין אגב מקרקע - נתינה אלימתא היא.												יא
דעת אחרת מקנה אותן שאני.	רב פפא:											יא
ומנא תימרא												יא
ראה אותן רצין אחר המציאה כו'	דתנן:											יא
והוא שרץ אחריהן ומגיען	ואמר רבי ירמיה אמר רבי יוחנן:											יא
במתנה היאך?	ובעי רבי ירמיה:											יא
אף על פי שרץ אחריהן ואין מגיען.	וקבלה מיניה רבי אבא בר כהנא:											יא
מאי טעמא - לאו משום דדעת אחרת מקנה אותן שאני?												יא
הרי גט, דדעת אחרת מקנה אותה	רב שימי לרב פפא:											יא

מזמרה-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה	disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review <מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator										
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והוא שעומדת בצד ביתה או בצד חצרה	ואמר עולא:										◊	יא:
שאני גט, דאיתיה בעל כרחיה.											◊	יא:
ולאו קל וחומר הוא: ומה גט דאיתיה בעל כרחיה - אי עומדת בצד ביתה ובצד חצרה - אין, אי לא - לא. מתנה דמדעתיה - לא כל שכן	מתקיף לה רב ששת בריה דרב אידי:										◊	יא:
חצר איתרבאי משום יד, ולא גרעה משליחות. גבי גט דחוב הוא לה - אין חבין לאדם אלא בפניו. גבי מתנה, דזכות הוא לו - זכין לאדם שלא בפניו.	אלא אמר רב אשי:										◊	יב.
ראה אותן רצין אחר המציאה וכו'.	גופא:										■	יב.
והוא שרץ אחריהן ומגיען.	רבי ירמיה אמר רבי יוחנן:										■	יב.
במתנה היאך?	בעי רבי ירמיה:										^	יב.
אף על פי שרץ אחריהן ואין מגיען.	קבלה מיניה רבי אבא בר כהנא:										◊	יב.
זרק ארנקי בפתח זה ויצא בפתח אחר מהו? אומר שאין סופו לנוח כמונח דמי, או לא?	בעי רבא:										◊	יב.
לאו היינו מתניתין	רב פפא לרבא, ואמרי לה רב אדא בר מתנה לרבא, ואמרי לה רבינא לרבא:										◊	יב.
ראה אותן רצין אחר המציאה	[תנן]										◊	יב.
והוא שרץ אחריהן ומגיען.	ואמר רבי ירמיה אמר רבי יוחנן:										◊	יב.
במתנה היאך?	ובעי רבי ירמיה:										◊	יב.
במתנה אף על פי שרץ אחריהן ואין מגיען.	וקבלה מיניה רבי אבא בר כהנא:										◊	יב.
מתגלגל קאמרת שאני מתגלגל דכמונח דמי.	אמר ליה: [רבא]										◊	יב.
מציאית בנו ובתו הקטנים, מציאית עבדו ושפחתו הכנענים, מציאית אשתו - הרי אלו שלו.											■	יב.
מציאית בנו ובתו הגדולים, מציאית עבדו ושפחתו העברים, מציאית אשתו שגירשה אף על פי שלא נתן כתובה - הרי אלו שלהן.											■	יב.
מפני מה אמרו מציאית קטן לאביו - שבשעה שמוצאה מריצה אצל אביו, ואינו מאחר בידו.	שמואל:										◊	יב.
למימרא דסבר שמואל קטן לית ליה זכייה לנפשיה מדאורייתא?											◊	יב.
השוכר את הפועל - ילקט בנו אחריו, למחצה לשליש ולרביע - לא ילקט בנו אחריו.	והתניא: [ת"ק]										◊	יב.
בין כך ובין כך ילקט בנו ואשתו אחריו.	רבי יוסי:										◊	יב.
הלכה כרבי יוסי.	ואמר שמואל:										◊	יב.
אי אמרת בשלמא קטן אית ליה זכייה לנפשיה, כי קא מלקט - לנפשיה קא מלקט ואבוה מיניה קא זכי. אלא אי אמרת קטן לית ליה זכייה לנפשיה, כי קא מלקט - לאביו קא מלקט, אבוה עשיר הוא, אמאי אשתו ובנו מלקט אחריו?											◊	יב.
שמואל טעמא דתנא דידן קאמר, וליה לא סבירא ליה.											◊	יב.
וסבר רבי יוסי קטן אית ליה זכייה מדאורייתא?											◊	יב.
מציאית חרש, שוטה וקטן - יש בהן משום גזל מפני דרכי שלום	והתנן: [ת"ק]										◊	יב.
גזל גמור.	רבי יוסי:										◊	יב.
גזל גמור מדבריהן.	ואמר רב חסדא:										◊	יב.
נפקא מינה להוציאה בדיינין.											◊	יב.
עשאוה כמי שהלכו בה נמושות, דעניים גופייהו מסחי דעתייהו. סברי: בריה דהיאך מלקטי ליה.	אלא אמר אביי:										◊	יב.
וכי מותר לאדם להרביץ ארי בתוך שדהו כדי שיראו עניים ויברחו?	רב אדא בר מתנה לאבבי:										◊	יב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
עשו שאינו זוכה כזוכה, מאי טעמא - עניים גופיהו ניהא להו, כי היכי דכי אגרו לדידהו נלקוט בנייהו בתרייהו.	אלא אמר רבא:											⚡
ופליגא דרבי חייה בר אבא												⚡
לא גדול - גדול ממש, ולא קטן - קטן ממש. אלא: גדול וסמוך על שלחן אביו - זהו קטן, קטן ואינו סמוך על שלחן אביו - זהו גדול.	דאמר רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:										⚡	⚡
מצאית עבדו ושפחתו העברים הרי הוא של עצמן.												<
אמאי? לא יהא אלא פועל												⚡
מצאית פועל לעצמו. במה דברים אמורים - בזמן שאמר לו: נכש עמי היום, עדור נמי היום. אבל אמר לו עשה עמי מלאכה היום - מצאיתו לבעל הבית	ותניא:											⚡
הכא בעבד נוקב מרגליות עסקינן, שאין רבו רוצה לשנותו למלאכה אחרת.	רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:											!
במגביה מצאיה עם מלאכתו עסקינן.	רבא:											!
כגון ששכרו ללקט מצאיות. והיכי דמי? דאקפי אגמא בכורי.	רב פפא:											!
האי שפחה היכי דמי?												^
אי דאייתי שתי שערות												!
מאי בעיא גביה?												⚡
ואי דלא אייתי שתי שערות												!
אי איתיה לאב - דאבוה הוא												⚡
ואי דליתיה לאב - תיפוק במיתת האב.												⚡
אמה העבריה קנה עצמה במיתת האב מרשות האדון מקל וחומר	דאמר ריש לקיש:											⚡
ולאו איתותב ריש לקיש?												!
נימא מהאי נמי תיהוי תיובתא												⚡
לא, לעולם דאיתיה לאב, ומאי הרי הן שלהן - לאפוקי דרבה.												!
מצאית אשתו.												<
גירשה, פשיטא												⚡
הכא במאי עסקינן במגורשת ואינה מגורשת.												!
כל מקום שאמרו חכמים מגורשת ואינה מגורשת - בעלה חייב במזונותיה.	דאמר רבי זירא אמר שמואל:											!
טעמא מאי אמור רבנן מצאית אשה לבעלה - כי היכי דלא תיהוי לה איבה, הכא - אית לה איבה ואיבה.												!